

SŁOWNICTWO.

(Cyfra rzymska oznacza Nr. zeszytu, arabska Nr. pytania).

Otwierając w Sylwaniu stałą rubrykę „Słownictwo“, uczyniła Szanowna Redakcyja bardzo ważny krok do wzbogacenia naszej literatury leśnej swojskimi wyrazami. Sądzę jednak, że ongi posiadaliśmy bogate słownictwo, któreby może nie wystarczyło na potrzeby dzisiejszego stanu wiedzy, jednak odszukane, mogłoby oszczędzić stwarzania wielu nowych, a często niefortunnych wyrażen.

Przy tworzeniu bowiem nowych wyrażen, niepodobna jakoś oprzeć się pokusie mniej lub więcej odpowiedniego przetłumaczenia wyrazów z obcego języka.

Gdy rozmawiałem o tem ze śp. Henrykiem Strzeleckim, który nad tą kwestyją bardzo ubolewał, usłyszałem od niego zdanie, że w dawnych dziełach z dziedziny leśnictwa, któreby można odszukać w antykwarniach, zwłaszcza warszawskich, znalazłoby wielki skarb.

Pracując w swoim czasie w biurze urzędzeń Hrabstwa tenczyńskiego, będącego własnością JE. dzisiejszego pana Namiestnika Galicyi, zajmowałem się opracowaniem dla operatu urzędzenia, historyi posiadania tej wielkiej własności, skutkiem czego otrzymałem upoważnienie do przeglądnięcia archiwów Hrabstwa.

Są tam prześlicznie utrzymane i zachowane tak zwane inwentarze dóbr, sięgające o ile pomnę XVII-go wieku, a pisane po polsku, dawniejsze akta pisane po łacinie.

W jednym z takich inwentarzy znalazłem wąską, w poprzek całej szerokości arkusza odciętą, z końca XVII-go wieku (zdaje mi się październik 1672) pochodzącą, jakby wczoraj napisaną kartkę, a zawierającą polecenie ówczesnego właściciela Hrabstwa tenczyńskiego Opalińskiego wydane leśniczemu rewiru tenczyńskiego, aby pogorzelncom pobliskiego miasteczka wydał 40 sztuk drzewa *obłego*.

Zdaniem mojem najtrafniejsze wyrażenie na zastąpienie dziś tak często używanego wyrazu „krągłe,“ „okrągłe“ (Rundholz) bo z pojęciem *krągły, okrągły*, kojarzy się upoczywie myśl o kole lub lepiej kuli, gdy tymczasem słowo *obły* daje wyobrażenie walca, osi otoczonej płaszczyzną powstałą niekoniecznie z obrotu geometrycznie regularnej figury — w każdym razie nie kanciastą.

J. Kosina.

I. 1. Jak nazwać niemieckie: „Überhälter“?

Odpowiedź.

Przeżytki (ze względu na to, że drzewa te przeżyły już jedną kolej.)

I. 3. Jak nazwać: „Vorwüchse“?

Odpowiedź.

Przodowniki (ze względu na to, że wiekiem i wzrostem wyprzedzają i przodują reszcie młodnika)

I. S.